

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бачуна Олега Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень розділу VII Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ та глави 6 розділу II Закону України „Про Вищу раду правосуддя“

м. К и ї в
19 березня 2019 року
№ 74-2(II)/2019

Справа № 3-54/2019(1120/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бачуна Олега Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень розділу VII Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) та глави 6 розділу II Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7–8, ст. 50).

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Бачун Олег Володимирович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій статті 55, частині третій статті 124, частині п'ятій статті 125, частині першій статті 128 та частині другій статті 129¹ Конституції України положень розділу VII Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (далі – Закон № 1402) та глави 6 розділу II Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (далі – Закон № 1798) щодо відсутності законодавчо врегульованого механізму поновлення на посаді незаконно звільнених суддів.

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї копій документів вбачається, що 17 травня 2010 року Вища рада юстиції прийняла рішення „Про внесення подання до Верховної Ради України про звільнення Бачуна О.В. з посади судді окружного адміністративного суду міста Києва за порушення присяги“, на підставі якого Верховна Рада України Постановою „Про звільнення суддів“ від 3 червня 2010 року № 2316–VI звільнила Бачуна О.В. з посади судді окружного адміністративного суду міста Києва. Вказані акти Вищої ради юстиції та Верховної Ради України Бачун О.В. оскаржив до Вищого адміністративного суду України, який постановою від 13 серпня 2010 року відмовив у задоволенні позову.

Європейський суд з прав людини 19 січня 2017 року ухвалив рішення у справі „Куликов та інші проти України“, в тому числі за заявою Бачуна О.В., в якому постановив, що Україна порушила пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року у зв'язку з недотриманням при вирішенні питання про звільнення позивача з посади судді принципів незалежності та неупередженості та статтю 8 цієї конвенції, якою кожному гарантується право на повагу до приватного і сімейного життя.

Постановою Вищого адміністративного суду України від 7 грудня 2017 року позов Бачуна О.В. задоволено частково. Цей суд визнав незаконними

та скасував рішення Вищої ради юстиції та Постанову Верховної Ради України „Про звільнення суддів“ від 3 червня 2010 року № 2316–VI у частині звільнення Бачуна О.В. з посади судді окружного адміністративного суду міста Києва у зв'язку з порушенням присяги судді. Вищий адміністративний суд України у задоволенні позовних вимог щодо поновлення на посаді судді відмовив та зазначив, що це питання має бути вирішено Вищою радою правосуддя, оскільки у законодавстві відсутній механізм поновлення на посаді судді.

Постановою Великої Палати Верховного Суду від 31 травня 2018 року апеляційну скаргу Бачуна О.В. задоволено частково. Постанову Вищого адміністративного суду України від 7 грудня 2017 року в частині відмови у задоволенні позовних вимог скасовано, в цій частині прийнято нову постанову, якою позов задоволено частково. Названий суд передав на повторний розгляд Вищої ради правосуддя вирішення питання щодо наявності підстав для притягнення Бачуна О.В. до дисциплінарної відповідальності.

Автор клопотання, стверджуючи про невідповідність оспорюваних положень Закону № 1402 та Закону № 1798 Конституції України, зазначає, що відсутність законодавчо врегульованого механізму поновлення на посаді незаконно звільнених суддів порушує його право на фактичне поновлення на посаді судді та призводить до невиконання судових рішень, отже, порушує гарантоване статтею 55 Конституції України право на судовий захист. Бачун О.В. також просить перевірити оспорювані положення Закону № 1402 та Закону № 1798 на відповідність частині третій статті 124, частині п'ятій статті 125, частині першій статті 128 та частині другій статті 129¹ Конституції України, проте не обґрунтовує тверджень щодо їх неконституційності в цій частині.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є неприйнятність конституційної скарги (пункт 4 статті 62); конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої статті 77).

Постанова Великої Палати Верховного Суду, яка є остаточним судовим рішенням у справі Бачуна О.В., прийнята 31 травня 2018 року, а конституційна скарга надійшла до Конституційного Суду України 18 лютого 2019 року, тобто більш ніж через вісім місяців. Таким чином, конституційну скаргу подано з порушенням строку подання конституційної скарги, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Клопотання Бачуна О.В. про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не підтверджене доводами суб’єкта права на конституційну скаргу, отже, не підлягає задоволенню.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бачуна Олега Володимировича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положень розділу VII Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII та глави 6 розділу II Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**